

Osmanthus burkwoodii

Hoogte	2-3 m
Breedte	2-3m
Kroon	rond, dicht
Schors en takken	twijgen groen, bast donkergrijs, glad
Blad	wintergroen, ovaal tot langwerpig-ovaal, 2-5 cm lang, bladrand fijn getand-gezaagd, leerachtig, donkergroen
Bloemen	wit, in okselstandige- en eindstandige bundels, april-mei
Vruchten	steenvrucht, ovaal, blauwzwart, sporadisch gevormd
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	geringe bodemeisen, zure grond
Verharding	verdraagt halfverharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, drachtboom voor bijen
Toepassing	lanen en brede straten, boombakken, kleine tuinen, patiotuinen
Vorm	meerstammige boom, solitaire conifeer, haagplant
Oorsprong	Burkwood & Skipwith, Kingston-on-Thames, Engeland, ± 1925
Synoniemen	×Osmarea burkwoodii

Osmanthus ×burkwoodii is een wintergroene heester die 2 tot 3 m hoog wordt. De jonge twijgen zijn (licht)groen, de oudere bast is glad en donkergrijs. De bladeren, die steeds tegenover elkaar staan, zijn ovaal tot langwerpig-ovaal en tot 5 cm lang. Ze zijn donkergroen en iets glanzend. In april en mei openen de kleine witte bloemen. Deze staan in dichte bundels en lijken enigszins op de bloemen van de Sering (waar Osmanthus familie van is). De bloemen geuren sterk en aangenaam en worden goed door bijen bevrolog. Slechts sporadisch worden na de bloei kleine blauwzwarte steenvruchten gevormd. Osmanthus ×burkwoodii ontstond omstreeks 1925 uit een kruising tussen Osmanthus decorus en O. delavayi. Omdat O. decorus destijds tot een ander geslacht, Phillyrea, werd gerekend, heette O. ×burkwoodii voorheen Osmarea ×burkwoodii (een samentrekking van Osmanthus en Phillyrea).